

[Tyroll]

dende radioaktiv bestråling med stråledoser, der er mange gange større, end loven tillader for personer, der er beskæftiget med radioaktive stoffer, og at der ikke var installeret en forskriftsmæssig skylleanordning til fjernelse af radioaktivt materiale, således at Svend Ørnbo har pådraget sig en række skader?»

Begrundelse

Svend Ørnbo er i dag invalid. Fra tandlægehøjskolen foreligger en udtalelse, hvoraf det fremgår, at radioaktiv bestråling kan være årsag til hans tandlidelse. En øjenlæge udtaler, at hun betragter lammelsen af den 4. hjernenerve som virkninger af radioaktiv bestråling.

Af undersøgelser fra Hvidovre hospital fremgår det, at Svend Ørnbo lider af funktionel kraftnedsættelse i hænderne og en leverlidelse og en nedsættelse af nydannelsen af røde blodlegemer i knoglemarven. En publikation fra den svenske arbejdsgiverforening viser, at de ovennævnte skader fremkaldes af betydeligt lavere stråledoser, end Svend Ørnbo har været udsat for.

Professor, dr. med. S. Kaae skriver den 4. juli 1974 til sundhedsstyrelsen, at »der forelå imidlertid ingen forskriftsmæssig skylleanordning til fjernelse af radioaktivt materiale, ligesom der ikke har været foretaget kontrolmålinger af sprøjterne forinden den eventuelle oversendelse«. Kontrolforanstaltninger, som det påhvilede sundhedsstyrelsen at kontrollere, og som styrelsen i flere år i deres korrespondance lader som om er i orden.

Den 6. september 1972 skriver professor Kaae til folketingets ombudsmand, at Svend Ørnbo har været udsat for 179,2 røntgen alene fra isotopet Au 198, hvilket er 36 gange den tilladte dosis, hvis der har været de mængder af isotoper, som Svend Ørnbo har anført. Ørnbos oplysninger bekræftes af de oplysninger, som folketingets ombudsmand den 10. april 1973 har fremskaffet fra sundhedsstyrelsen. Professor Kaae udvalgte to af de isotoper, der har været tale om, nemlig Au 198 og P 32. Senere beregninger foretaget af professor Kaae viser, at den radioaktive bestråling fra P 32 kan være betydeligt større.

Det forekommer mig, at en prøvelse af tidligere afgørelser vil være passende. Så vidt det er mig bekendt, skyldes det, at ombuds-

manden »ikke har fundet anledning til kritik«, og at ombudsmanden ikke finder, at han besidder den fornødne lægevidenskabelige ekspertise, som det også fremgår af hans skrivelse af 28. august 1973 til indenrigsministeriet.

Ministerens besvarelse af spørgsmålet vil kunne have betydning for en behandling af Svend Ørnbos sygdom og istandsættelsen af hans hænder, som han på grund af lidelse i hænderne bruger til at holde med. Hr. Ørnbo har ikke kunnet finde veje til at skabe den økonomiske baggrund for de nødvendige behandlinger.

Besvarelse (11/7 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

I 1969 klagede hr. Ørnbo til sundhedsstyrelsen over, at han som ansat på Finseninstitutet havde været udsat for sundhedsskadelig radioaktiv bestråling, der var årsag til en række lidelser. I april 1970 svarede sundhedsstyrelsen, at den fandt det godtgjort, at hr. Ørnbo ikke havde været udsat for skadevoldende radioaktiv bestråling, og at ingen af de sygdomme, hr. Ørnbo havde, kunne have nogen relation til ioniserende stråling. Hr. Ørnbo klagede herover til indenrigsministeriet, der efter indhentning af udtalelser fra Finsensinstituttet og sundhedsstyrelsen meddelte ham, at ministeriet ikke havde fundet grundlag for at kritisere sundhedsstyrelsens afgørelse og behandling af klagen til styrelsen.

Hr. Ørnbo klagede herefter til folketingets ombudsmand, der indhentede en erklæring fra retslægerrådet, der konkluderede, at det måtte anses for helt usandsynligt, at bestrålingen af hr. Ørnbo kan have overskredet den maksimalt tilladelige, samt at de sygdomme, der er konstateret hos hr. Ørnbo, og de symptomer han i øvrigt anfører, for norges vedkommende ikke kan være fremkaldt af ioniserende stråling, og for andre kun ved doser, der er langt højere end dem, hr. Ørnbo kan have været udsat for. Folketingets ombudsmand meddelte herefter hr. Ørnbo, at han ikke fandt grundlag for at kritisere de afgørelser, der var truffet af sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet i sagen.

På baggrund af fornyede henvendelser fra hr. Ørnbo til folketingets ombudsmand indhentede ombudsmanden nye udtalelser fra